

Od narzędzi dobrych uczynków do wrażliwości serca pełnego pokory

Praktykowanie rzemiosła nie oznacza życia ideałem. Rzemiosło to praktyka. Praktykowanie rzemiosła oznacza rozwijanie się w nim. Ten rozwój trwa całe życie. Artyści każdego rodzaju pokazują nam, że rzemiosło nigdy nie jest doskonałe. Zawsze się uczymy, zawsze się rozwijamy.

We Wspólnocie, w Rodzinie, w pracy, na studiach, zaczynamy rozumieć poprzez doświadczenie, że **wszystko, co robimy, aby wzrastać w miłości, jest częścią duchowego rzemiosła. Wszystko...** Obejmuje także wszystkie momenty, w których ponosimy porażkę. A porażka jest częścią rozwoju, być może najważniejszą. Serce doświadczone cierpieniem, własną słabością, momentem porażki – jest miejscem wzrostu, a kiedy wzrastamy - jesteśmy pokorni i zdumieni, wiedząc, że **Boże miłosierdzie** jest zawsze obecne. **Zawsze...**

Narzędzia dobrych uczynków – 74 małe kroki ku lepszemu życiu są więc narzędziami łaski. W proponowanej na ten Wielki Post drodze **nie chodzi o wydajność, o odhaczenie ile się zrobiło/dokonało**, ale chodzi raczej o **podatność na formowanie siebie pod wpływem łaski Bożej**.

Stawianie kolejnych 74 małych kroków czyli przyglądanie się i refleksja nad wybranymi wersetami RB 4, a zarazem *narzędziami dobrych uczynków*, to powolna transformacja czyli przemiana wszystkich naszych samolubnych podszeptów i przynagień. Rozeznając we Wspólnocie, w Rodzinie, z Przyjaciółmi lub indywidualnie, a następnie na modlitwie osobistej, możemy odkryć **punkty wzrostu**, prowadzące do uzdrowienia dzięki Bożej łasce.

W pierwszym tygodniu Wielkiego Postu zatrzymamy się nad wierszami RB 4,1-19.

Przeczytajmy ten tekst. W ciągu tygodnia możemy podjąć refleksję nad tematem - wybranym z poniżej podanych lub może nad każdym z nich, lub też nad wersetami/wersetem, który porusza najbardziej.

DEKALOG

Przeczytajmy ze swojej Reguły uważnie tekst: RB 4, 1-9

➤ KOMENTARZ

*Tekst ten pochodzi ze starochrześcijańskiej katechezy dla chrześcijan, ponieważ główne obowiązki świeckich i mnichów są identyczne. Warto więc pamiętać, że bez takich podstaw nie ma sztuki duchowej. Spoglądając na te wersety warto uświadomić sobie, że św. Benedykt akcentuje zasadniczo dwie myśli: **szacunek względem bliźniego i „złotą regułę” życia wspólnotowego**. Nie ma prawdziwie chrześcijańskiego stylu życia bez poszanowania godności ludzkiej i szacunku względem każdej osoby. Nie ma życia wewnętrznego bez prawdziwego człowieczeństwa i*

przestrzegania norm moralnych. Nie ma smaku benedyktyńskie życie, które zawiera element lekceważenia i pogardy.

➤ **ZADANIE:**

Wczytaj się dokładnie w słowa Dekalogu i słowa św. Benedykta. Spróbuj zauważyć na czym w konkretnie Twojego życia zależy Patronowi Europy. Które ze wskazań będzie Twoim naczelnym wezwaniem do praktykowania podczas naszej wspólnej drogi odnowy duchowej w tegorocznym Wielkim Poście?

WYRZEKAĆ SIĘ SAMEGO SIEBIE

Przeczytajmy ze swojej Reguły uważnie tekst: RB 4,10-13

➤ **KOMENTARZ**

W powyższych wersetach mamy wybór cytatów. Mówią one o wyrzeczeniu i miłości, a przede wszystkim ukierunkowują na Chrystusa. Warunkiem naśladowania Chrystusa jest: opanowanie siebie (na drodze dobrowolnej ascezy, szczególnie postu).

➤ **ZADANIE:**

Jak rozumiesz post? Czy jest on dla Ciebie niezbędnym wymaganiem czy okazją wyrażenia Bogu miłości i wdzięczności za dar Jego Ofiary złożonej konkretnie dla Ciebie i za Ciebie?

DZIEŁA MIŁOSIERDZIA

Przeczytajmy ze swojej Reguły uważnie tekst: RB 4,14-19

➤ **KOMENTARZ**

Tym razem św. Benedykt zaprasza nas do otwarcia szeroko oczu i wrażliwości. Z ubogimi identyfikował się Jezus, stąd tak wielka troska o ubogich wyrażona w uczynkach miłosierdzia co do ciała i co do duszy.

Warto przypomnieć w tym miejscu, że najstarsze pokolenia mnichów w słowach Pisma Świętego widziały istotną pomoc życiową, światło oświecające drogi codzienności. Ale także ludzie Boga bardzo cenili dobre słowo braterskie, którego oczekiwano jak duchowego daru. Warto więc pomyśleć jakim słowem kierujemy się w życiu osobistym i czy w naszych Wspólnotach, Rodzinach, względem spotkanych ludzi obdarowujemy się słowem ku zbudowaniu, czy raczej słowem boleśnie raniącym.

➤ **ZADANIE:**

Po ponownym przeczytaniu tych 5 wersetów zapisz w swoim notesie: które uczynki miłosierdzia praktykujesz często, a o których zapominasz? Zapisz również i te, które sprawiają Ci najwięcej problemu i spróbuj odpowiedzieć dlaczego tak się dzieje? Czy Twoje słowa są czynem miłosierdzia i darem ku zbudowaniu?